

Omówienie przyjętych zasad (polityki) rachunkowości, w tym metod wyceny aktywów i pasywów (także amortyzacji), pomiaru wyniku finansowego oraz sposobu sporządzania sprawozdania finansowego w zakresie, w jakim ustawa pozostawia jednostce prawo wyboru.

Podstawy prawne:

1. Sprawozdanie finansowe zostało przygotowane zgodnie z wymogami Ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości obowiązującymi jednostki. (**Dz.U. 2013, poz. 330 z późn.zm..**)
  2. W zakresie nie objętym ustawą o rachunkowości spółka stosuje Krajowe Standardy Rachunkowości.
  3. W zakresie nieuregulowanym powyższymi aktami, spółka stosuje Międzynarodowe Standardy Rachunkowości.
  4. W przypadku nieuregulowania istotnych zagadnień występujących w spółce powyższymi aktami, kierownik jednostki decyduje w formie pisemnej o zastosowanym rozwiązaniu, opisując to rozwiązanie w informacji dodatkowej przy sporządzaniu sprawozdania finansowego.
- Sprawozdanie finansowe jest sporządzane na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych oraz na każdy inny dzień bilansowy.
  - Ewidencja kosztów prowadzona jest w układzie rodzajowym.
  - Sprawozdanie finansowe spółki obejmuje wprowadzenie do sprawozdania finansowego, bilans, rachunek zysków i strat, rachunek przepływów pieniężnych, zestawienie zmian w kapitale własnym i informację dodatkową.
    - Jednostka sporządza rachunek zysków i strat w układzie porównawczym.
    - Dane liczbowe w sprawozdaniu wykazuje się w złotych i groszach.
  - W sprawozdaniu finansowym Jednostka wykazuje zdarzenia gospodarcze zgodnie z ich treścią ekonomiczną.
  - Wynik finansowy jednostki za dany rok obrotowy obejmuje wszystkie osiągnięte i przypadające na jej rzecz przychody oraz związane z tymi przychodami koszty zgodnie z zasadami memoriału, współmierności przychodów i kosztów oraz ostrożnej wyceny.
  - Na koszty działalności operacyjnej składają się wartość zużycia materiałów i energii, amortyzacja, koszty usług obcych, podatki i opłaty, wynagrodzenia, ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia oraz pozostałe koszty rodzajowe.

Na wynik finansowy firmy wpływają ponadto:

- pozostałe przychody i koszty operacyjne pośrednio związane z działalnością firmy w zakresie m.in. zysków i strat ze zbycia niefinansowych aktywów trwałych, aktualizacji wyceny aktywów niefinansowych, utworzenia i rozwiązania rezerw na przyszłe ryzyko, kar, grzywien i odszkodowań, otrzymania lub przekazania darowizn,
- przychody finansowe z tytułu odsetek, nadwyżki dodatnich różnic kursowych nad ujemnymi,

- koszty finansowe z tytułu odsetek, nadwyżki ujemnych różnic kursowych nad dodatnimi,
- straty i zyski nadzwyczajne powstałe na skutek trudnych do przewidzenia zdarzeń nie związanych z ogólnym ryzykiem prowadzenia firmy poza jej działalnością operacyjną.

Inwentaryzacja:

Inwentaryzację rzeczowych składników majątku spółka przeprowadza:

- środki trwałe - raz na 4 lata.

Pozostałe składniki majątku spółka inwentaryzuje na ostatni dzień każdego roku obrotowego.

Do sporządzenia rachunku przepływów pieniężnych jednostka zastosowała metodę pośrednią stosując podział na działalność operacyjną inwestycyjną i finansową który przedstawia się następująco:

- do działalności operacyjnej spółki zalicza się transakcje i zdarzenia związane w działalności operacyjnej jako odrębnych pozycji rachunku przepływów pieniężnych, a następnie ich zsumowaniu do kwoty przepływów pieniężnych netto z działalności operacyjnej,
- do działalności inwestycyjnej spółki zalicza się zbycie wartości niematerialnych i prawnych, składników majątku trwałego,
- do działalności finansowej zalicza się głównie pozyskiwanie kapitału własnego i kapitałów obcych oraz ich zwrot i obsługę.

Stosując metodę pośrednią w działalności operacyjnej Spółka ustala korekty i zmiany stanu wychodząc od zysku brutto.

Wartości niematerialne i prawne wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia dla kosztów prac rozwojowych, pomniejszonych o skumulowane odpisy umorzeniowe oraz o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartości niematerialne i prawne w 2018 roku – nie dotyczy.

Zasady amortyzacji wartości niematerialnych i prawnych – nie dotyczy.

Środki trwałe są wyceniane w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia po aktualizacji wyceny składników majątku pomniejszonych o skumulowane umorzenie oraz dokonane odpisy aktualizujące ich wartość.

Dla celów podatkowych przyjmowane były stawki amortyzacyjne wynikające z ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych określającej wysokość amortyzacji stanowiącej koszty uzyskania przychodów.

Składniki majątku o przewidywanym okresie użytkowania nie przekraczającym jednego roku oraz wartości początkowej nie przekraczającej 3,5 tysiąca złotych są jednorazowo odpisywane w ciężar kosztów w momencie przekazania do użytkowania.

Środki trwałe umarzane są według metody liniowej począwszy od miesiąca następnego po miesiącu przyjęcia do eksploatacji w okresie odpowiadającym szacowanemu okresowi ich ekonomicznej użyteczności.

Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Inwestycje długoterminowe wycenia się:

Do wyceny oraz prezentacji w sprawozdaniu finansowym instrumentów finansowych spółka stosuje przepisy ustawy o rachunkowości.

Udziały w innych jednostkach oraz inwestycje zaliczone do aktywów trwałych (z wyjątkiem inwestycji w nieruchomości i wartości niematerialne i prawne) wycenia się w cenie nabycia, pomniejszone o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Nieruchomości oraz wartości niematerialne i prawne zaliczane do inwestycji spółka wycenia według zasad określonych dla środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Inwestycje krótkoterminowe wycenia się według ceny (wartości) rynkowej albo według ceny nabycia lub ceny (wartości) rynkowej, zależnie od tego, która z nich jest niższa albo według skorygowanej ceny nabycia - jeżeli dla danego składnika aktywów został określony termin wymagalności, a krótkoterminowe inwestycje, dla których nie istnieje aktywny rynek, w inny sposób określonej wartości godziwej;

Aktywa finansowe i zobowiązania finansowe zaliczane do Instrumentów finansowych wycenia się (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych Dz. U. z 2001 r. Nr 149, póź. 1674). Rozchód aktywów finansowych następuje metodą FIFO (pierwsze przyszło, pierwsze wyszło).

Zapasy:

Ustala się następujące zasady wyceny stanów i rozchodów rzeczowych składników majątkowych:

- a) materiały przekazywane bezpośrednio z zakupu na potrzeby administracyjno-gospodarcze oraz paliwo w transporcie gospodarczym odpisuje się w koszty w pełnej ich wartości wynikającej z faktur (rachunków) pod datą ich zakupu,
- b) towary stanowiące zapasy w magazynach wprowadza się do ksiąg w cenach zakupu, zaś koszty związane z ich nabyciem jako nie mające istotnego ujemnego wpływu na wartość zapasów i wynik finansowy zalicza się do kosztów działalności spółki,
- c) materiały służące jako surowce do wytwarzania produktów wycenia się wg cen zakupu,
- d) półprodukty wprowadza się do ewidencji zapasów pod datą przyjęcia ich z produkcji wg rzeczywistych kosztów materiałów,
- e) wyroby gotowe wprowadza się do ewidencji zapasów pod datą ich przyjęcia z produkcji w cenach ewidencyjnych ustalonych na poziomie kosztu wytworzenia skorygowanego o odchylenia.
- f) Rozchód towarów, materiałów i wyrobów gotowych z magazynu i wartość stanu końcowego wycenia się metodą FIFO.
- g) Odpisy aktualizujące wartość zapasów oraz ich rozwiązanie dokonywane są na koniec roku obrotowego.

Należności wycenia się w kwotach wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny (po pomniejszeniu o odpisy aktualizujące - odpisu aktualizacyjnego dokonuje się w 100% wartości należności).

Jednostka nie nalicza odsetek z tytułu nieterminowej zapłaty. Inwestycje krótkoterminowe wycenia się:

- Środki pieniężne w walucie obcej:

Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia po kursie:

- kupna lub sprzedaży walut stosowanym przez bank, z którego usług korzysta jednostka - w przypadku operacji sprzedaży lub kupna walut średnim ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na dzień poprzedzający dzień wystawienia faktury, w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań,
- Wyceny rozchodu środków pieniężnych z walutowego rachunku bankowego dokonuje się po kursie historycznym z zastosowaniem metody „pierwsze przyszło-pierwsze wyszło” (FIFO).

Na dzień bilansowy wycenia się wyrażone w walutach obcych:

- składniki aktywów (z wyłączeniem udziałów w jednostkach podporządkowanych wycenionych metodą praw własności) - po kursie wg kursu średniego ustalonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na dzień poprzedzający,

- składniki pasywów - po kursie średnim ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na dzień poprzedzający.

Spółka na dzień bilansowy nie posiada operacji wyrażonych w walutach obcych.

Różnice kursowe dotyczące aktywów i pasywów w walutach obcych powstałe na dzień ich wyceny oraz przy zapłacie należności i zobowiązań w walutach obcych zalicza się do przychodów i kosztów finansowych, a w uzasadnionych przypadkach - do ceny nabycia towaru, a także ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych w budowie lub wartości niematerialnych i prawnych.

Środki pieniężne w walucie polskiej wykazuje się w wartości nominalnej.

Rozliczenia międzyokresowe kosztów - koszty dotyczące przyszłych okresów sprawozdawczych jako nie mające istotnego wpływu na sytuację majątkową finansową i wynik finansowy, nie są rozliczane poprzez czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów tylko są odnoszone bezpośrednio w dacie poniesienia w koszty działalności roku, którego dotyczą. Koszty podlegające aktywowaniu na koncie rozliczeń międzyokresowych rozliczane są proporcjonalnie do upływu czasu w kolejnych okresach sprawozdawczych, których dotyczą (tj. miesięcznie).

Rozliczenia międzyokresowe przychodów dokonywane z zachowaniem zasady ostrożności. Obejmują równowartość otrzymanych lub należnych od kontrahentów środków z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w następnych okresach sprawozdawczych.

Kapitały (fundusze) własne ujmuje się w księgach rachunkowych w wartości nominalnej według ich rodzajów i zasad określonych przepisami prawa, statutu lub umowy spółki.

Kapitał zakładowy wykazuje się w wysokości określonej w umowie lub statucie i wpisanej w rejestrze sądowym.

Rezerwy na zobowiązania tworzy się na pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa przyszłe zobowiązania, których kwotę można w sposób wiarygodny oszacować, a w szczególności na straty z transakcji gospodarczych w toku, w tym z tytułu udzielonych gwarancji, poręczeń, operacji kredytowych, skutków toczącego się postępowania sądowego;

Utworzone rezerwy zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych, kosztów finansowych lub strat nadzwyczajnych, zależnie od okoliczności, z którymi przyszłe zobowiązania się wiążą.

Rezerwy wycenia się - wg kwoty najbardziej właściwej szacunkiem nakładów niezbędnych do wypełnienia obecnego obowiązku na dzień bilansowy.

W roku 2018 Spółka nie tworzyła rezerw na niewykorzystane urlopy.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego -jednostka nie zobowiązana do tworzenia zg.z ustawą o rachunkowości.

Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego —jednostka nie zobowiązana do tworzenia zg.z ustawą o rachunkowości.

Zobowiązania, szczególnie wobec budżetu zostały wycenione na dzień bilansowy w kwocie wymagającej zapłaty.

Fundusze specjalne zostały wycenione - brak.